

idet man af forrige Aars Forslag har ladet udgaa Bestemmelsen om, at Næringsafgiften for saavidt den kommer fra Brændevin og Beværtning, skulde tilfalde disse Kasser. Det er slet, fordi det utvivlsomt paa mange Steder vilde forrykke Kommunernes finantstille Stilling, idet nemlig det Beløb især i Kjøbstæderne er saa stort, at Kjøbstædernes almindelige Kommunekasser ikke godt kan indvære det, og tillige er større, end der vilde være formuigt Grund til at henlægge til Hjælpekasserne, og man har derfor ment det rigtigst ad anden Vej at skaffe Hjælpekasserne det nødvendige Tilskud, men at man burde lade dette Tilskud af Næringsafgiften falde bort. Det Tilskud, man væsentlig har tænkt skulde sætte Kasserne i Stand til at udrette noget væsentligt for deres Formaal, er jo Tilskudet fra Statskassen, som man her har foreslaaet indskrænket til 60 Ore pr. Individ af Kommunens Befolkning. Jeg vil haabe, at det ved dette Forslags Behandling, skjøndt der har været Uenighed om dette Spørgsmaal, maa lykkes at komme til Enighed om et saadant Tilskud. Det er en Nødvendighed for, at disse Hjælpekasser i det Hele taget kunne komme til at udrette det, som de skulle og bør kunne. Jeg tror ikke, det er stridende med de almindelige Regler for, hvad Statskassen skal yde, og Uenigheden om dette Punkt har i selve Udvalget — det kan jeg vel gjerne have Lov til at sige uden Indiskretion — ikke været større mellem de forskjellige Sider, end at der er for mig et Haab om, at det maa lykkes fuldstændig at udjævne den. — Dernæst er der indført nogle Endringer i Bestemmelserne om Kasserens Bestyrelse, og som væsentlig gaa ud fra 2 Betragtninger. Den ene er den, at da der fordres et betydeligt Tilskud fra selve Kommunekassen, skal Kommunalbestyrelsen have en væsentlig Indflydelse paa Sammensætningen af den Bestyrelse, som skal bestyre disse Hjælpekasser, idet den nemlig ifølge Forslaget skal vælge den mindre Halvdel af Bestyrelsens Medlemmer. Endvidere har man foreslaaet Kvinders Afgang til at faae Sæde i Bestyrelsen. Man har været betænkelig ved at give Kvinder Valgret til Bestyrelsen, men Grunden til denne Betænkelighed er ikke den, at Udvalgets Flertal nærer nogen Tvivl om, at Kvinder burde have Afgang til at udøve Valgret til disse Kasserens Bestyrelse, ligesom i saa mange andre Forhold, men man har ment, at disse Kasser ikke havde en saa overordentlig Betydning, at der var Anledning til paa Grund af deres Oprettelse at paahyrde Kommunerne det meget betydelige Arbejde, som det vil være at udarbejde nye Valglister. Derimod

har man ment at kunne imødekomme Kvindernes Krav paa Deltagelse i denne Sag ved at gøre dem valgbar med meget ubetydelige Indskrænkninger, idet der nemlig foreslaas, at enhver Kvinde, som ikke er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, som ikke staar i privat Tjenesteforhold, og som i det sidste Kalenderaar har været Bidrag til Kommunen, er valgbar til disse Kasserens Bestyrelse. Udvalgets Flertal var i forrige Samling enig om, at Kvindernes Deltagelse i dette Arbejde vilde have en meget stor Betydning og vilde være en uundværlig Betingelse for, at Kasserens Bestyrelsesarbejde virkelig bliver tilfredsstillende, og at der kommer i deres Virksomhed en Kjærlighedsaand og den lempelige Naade at undersøge de Fattiges Forhold paa, som er aldeles nødvendig for, at et nærmest frivilligt Fattigvæsen skal komme til at arbejde tilfredsstillende. Jeg vil derfor haabe, man kan blive enig om, at denne Bestemmelse bliver staaende i det Mindste i det Væsentlige. De øvrige Bestemmelser indeholde kun det Nødvendige for Kasserens Forretningsførelse, hvorom jeg antager, at der ikke let vil blive nogen Uenighed. Jeg skal indskrænke mig hertil, hvis der ikke maatte blive Anledning til videre Udtalelser, da Sagen som sagt har været diskuteret udførligt i forrige Samling.

Tang: Den ærede Taler oplyste, at man havde forandret Navnet „Understøttelses-kasser“ til „Hjælpekasser“, og han mente, at der var Ingen, der kunde have Noget derimod. Jeg har dog Noget derimod. Jeg har ikke Noget imod Forandring, men naar man vil forandre, skal man ikke kalde dem Hjælpekasser, thi vi have saa Meget, der kaldes Hjælpekasser. Man skal tage et helt nyt Navn: Smaakaarskasser. Vi have Ordet „Smaakaar“ og „Smaakaarsfolk“, og disse to Navne ere saa ganske almindelige, at de endogsaa bruges i „Berlingske Tidende“, og da de altsaa nu ere blevne saa almindelig brugte, hvorfor saa ikke optage dem her og kalde Kasserne „Smaakaarskasser“? Det er et teknisk Navn, hvorved Kasserne altsaa kunne til at stille sig fra alle saakaldte Hjælpekasser. Jeg henstiller altsaa til det kommende Udvalg, at det ikke bliver staaende ved Ordet „Hjælpekasser“, fordi der er saa Meget, der kaldes „Hjælpekasser“, men at man kalder de heromhandlede Kasser „Smaakaarskasser“.

Johannsen: Jeg er ikke enig med den ærede sidste Taler (Tang). Jeg holder mere af det Navn, der staar ovenover dette